

Revista

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an.....Lei 180--
Pe un jumătate an.....Lei 100--
Autorități și instituțiuni.....Lei 500--
In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-69

Alegerile comunale.

Pentru întâia oară dela unire populația țării are posibilitatea de a-și alege în consiliile comunale pe cei mai vrednici și harnici reprezentanți ai ei.

Comunele — cele zece mii de comune — din largul pământului românesc au fost conduse până azi de tot ce au avut mai căzut moralmente, de elementele cele mai dubioase și lipsite de dragoste față de binele public.

Toate lăpăăturile și pleava satelor, oameni certați cu justiția și cu Dumnezeu, au fost ridicați de guvernele criminale din trecut la rangul de conducători ai gospodăriilor noastre publice și încărcăți cu toate prerogativele favorurilor și abuzurilor. S'ar putea cita aici cazuri cu zecile și sutele, când sate și comune întregi au fost terorizate de primari sălbatici și abuzivi cari pentru a fi pe placul stăpânilor tirani, nu s'au dat înapoi dela nici o neleguire, dela nici o tâlhărie.

Dar cetitorul acestor rânduri cunoaște tot atât de bine ca și noi toate samavolnicile trecutului încât e inutil și chiar dureros să le mai readucem pe targa însângerată a amintirilor.

Toate aceste zile negre de teoroare azi au dispărut pentru totdeauna.

Guvernul d-lui Iuliu Maniu a înțeles imediat ce a luat conducerea treburilor publice că situația umilitoare și batjocoritoare în care se găseau comunele și în general viața administrativă a țării, nu mai poate continua!

A înțeles că l. gea veche a centralizării e nedreaptă, tâlhărească, abuzivă.

De aceea primul gând al guvernului a fost aducerea unei legi noi, legea descentralizării administrative, prin care să se respecte într'adevăr principiul de guvernare a poporului prin reprezentanții săi reali, nu numai în parlament ci și la conducerea gospodăriilor sătești, orășenești și județene.

Descentralizarea înseamnă pentru țărâtimea noastră neprețuitul bun, prin care se asigură deschiderea unei ere noi de dreptate socială și de recunoaștere

a aspirațiilor poporului de jos care până azi a fost prea mult umilit și batjocorit.

Frați țărani!
Guvernul d-lui Iuliu Maniu v'a deschis putinta de a Vă alege în fruntea satelor pe oamenii pe care îi vreți voi!

Arătați-vă demni de gândul bun și românesc al lui Iuliu Maniu căci astfel vă arătați demni de voi înși-vă, știindu-vă folosi de un drept câștigat cu atâtea jertfe!

Alegeți în fruntea satelor voastre pe oamenii cinstiți și harnici, pe oamenii partidului vostru, partidul național-țărănesc.

Viața clujană

D-I Șimon

Nu cunoaștem pe acest domn. Numele lui l'am întâlnit întâia oară în coloanele șovine ale presei minoritare, unde desigur i s'a rezervat din când în când un locșor, nu în mod desinteresat. Căci d. Șimon știa să compenseze reclama ce se făcea în jurul numelui d sale cu vârf și îndesat.

D. Șimon este un om bogat. Ceeace nu l'a împiedecat să rămână frumusețea acasă, în tihnă, ci în vanitatea d sale a căutat un loc de conducere în gospodăria orașului Cluj. A fost ales în consiliul comunal ca reprezentant al proprietarilor de case. În acele vremuri făcea pe... național-țărănistul (?) Amator al sexului slab și „frumos” consilierul Șimon a angajat la primăria din Cluj multă populație feminină... care — spun gurile rele — i-a adus mângâietoare servicii.

Se'nfelege aceste angajări de midinete; și grizete dactilog ofice au costat bani. Și s'a găsit pentru acest lucru bani destui — în timp ce se refuza samavolnic cererea unor muritori de fomme și de frig de a li-se acorda câțiva metri de lemne.

Ni s'a prezentat chiar eri la redacție un om bolnav care ne-a arătat rezoluția primăriei prin care i-s'a refuzat cererea de a i-se da câteva aşchii de lemne... căci moare cu familia întregă de frig.

Azi acest domn... flașnetat desinteresat (!) de gazetele minoritare dorește să ajungă primarul Clujului (?) Așa și-a făcut un bloc... „al unui partid fără culoare politică” blocul „Șimon”. Ba zice-se că a început chiar să trimită... proteste la Inalta Regență.

În toată acțiunea de expunere a Primăriei d. Șimon e însoțit de marea armată de oftate dactilografice și fosnet de fuste mătăsoase, care se văd... periclitare dacă d. Șimon nu va fi... primar.

Opoziția supărată pe Inalta Regență

E recent încă în opinia publică memoriul bătaios al dlui Vintilă Brătianu către Inalta Regență și destăinuirile dlui general Averescu cari au desvăluit adevăratul raport ce există între opoziție și forul constituțional.

Intr'adevăr de un timp încoace opoziția zăpăcită de insuccesul apelurilor ei disperate adresate țării s'a pus pe memorii și apeluri la Inalta Regență descriind situația din țară în culorile cele mai întunecate. Pare însă că înaltul for constituțional este cu totul de alte păreri decât fruntașii disperați ai opoziției. Inalta Regență nu se lasă informată numai de matadorii liberali și averescani cari grijuții pentru țară în opoziție, o descriu în culorile cele mai trandafirii când sunt la guvern. Suntem siguri că dacă mâine dl Vintilă Brătianu sau general Averescu ar primi puterea situația ar fi... radical schimbată. N'ar mai exista... comunism... mizerie economică... și totul s'ar schimba în răuri cu lapte și cu fericire.

Perspectiva puterii însă e prea îndepărtată pentru domni Vintilă Brătianu și general Averescu. Tocmai din acest motiv sgâlțâielile de nervi și neostoitele alergări ale acestor domni primesc un ritm de trepidăție și mai ucigașă și mai nebunatică. Ce să le faci în definitiv? Domni vreau puterea și pace!! Chestiunea se prezintă însă cu totul altfel. Căci una e a vrea și alta... a putea. De acest adevăr sunt convingși în parte și domni de mai sus. Dar în finea lor totuși mai nutresc iluzia într'o minune — care trebuie să vină de undeva. În speță credeau că o vor obține dela... Inalta Regență. Dar s'au înșelat.

Inalta Regență cunoaște bine situația din țară și știe că singurul guvern reprezentant real al corpului electoral și al concursului unanim al țării — e cel actual. Că nici o combinație de culise nu mai e posibilă — pentru că situația generală a statului nu mai poate permite aventuri costisitoare ci se cere consolidată într'un regim nou de muncă pozitivă și legalitate.

Șefii opoziției — mai ales după ce memoriile lor către Inalta Regență — au rămas infructuoase s'au hotărât — vezi Doamne — să rupă orice raporturi cu Inaltul for constituțional. Ca și când cine ar pierde din toată copilăria bosumflată a jocului acestuia?!

Iată ce scrie în acest sens ziarul „Cuvântul”:

„In cercurile politice se comentază în chip variat bizara situație politică în care ne aflăm — recunoscută în mod public — dela ultimele destăinuirii făcute de dl general Averescu, în ce privește partidul poporului și cunoscută — deși nu mărturisită public de dl Vintilă Brătianu, — și în ce privește partidul liberal: o o-

poziție care nu are raporturi cu factorul constituțional! Intr'adevăr, nici dl Vintilă Brătianu, șeful partidului liberal, nici dl general Averescu, șeful partidului poporului, nu mai au raporturi cu Regența, ca atare, și cel mult dacă au păstrat raporturi personale, particulare, cu membrii înaltului consiliu care exercită prerogativele Coroanei”.

Faptul e clar. Liberalii și averescanii s'au supărat pe... Inalta Regență. Pentru că nu s'au prețat la satisfacerea pretențiilor lor bolnave de ahtiați ai puterii.

Dar Inalta Regență are altă menire decât aceea de a asculta vâicărelile unor zăpăciți, transfigurați de iluzia că această țară i-ar mai putea răbda din nou în fruntea sa.

EMIL TELEACU.

Oțeliții provoacă

Discursul incendiar al lui Muciolini dela Ciucea, ținut la hotelul New-York și-a produs mai de grabă decât credeam efectele. Joi seara o ceată de adepți „desinteresăți” ai dlui Goga pe numele lor adevărat „oțeliți” au provocat un dureros scandal pe străzile Clujului. Vociferând din patruzeci și una de guri oțeliții s'au pornit în frunte cu șefii de trib V. Moldovan și Vidican spre lupoaică.

Aceasta după ce avusese loc, adunarea Blocului Cetățenesc la care participaseră dnii: G. Sion, marele mecenat al neamului, Sextil Pușcariu, distinsul filolog dela Universitatea din Cluj și I. C. Cătuneanu, romanistul de rasă atât de mult apreciat.

Oțeliții averescani nu s'au sfiit că din întâmplare între ei se găseau oameni atât de distinși și au mers mai departe cu manifestația provocatoare — care la orele 12 din noapte conturba liniștea cetățenilor.

Se'nfelege a intervenit armata și a restabilit liniștea și ordinea.

S'au întâmplat însă și unele incidente regretabile în care oțeliții averescani au târât și pe distinșii bărbați amintiți mai sus.

Atât dl G. Sion cât și dnii profesori S. Pușcariu și Cătuneanu au putut constata la ce consecințe funeste te poate duce faptul de a te găsi în același loc cu oameni de talia „oțeliții” a dlor Vidican, V. Moldovan.

În orice caz e dureros că așa zisul tineret averescan se pretează la manifestații dăunătoare și condamnable.

Dar suntem siguri că focul de paie al entuziasmului oțeliților se va stinge repede.

El va dispărea ca întotdeauna în disprețul opiniei publice, care cunoaște dedesupturile acțiunilor castelanului dela Ciucea și le pune românește la punct.

Valul comunismului

Asvârliți de mâna sorții aci, la poarta răsăriteană a Europei, am fost cei mai expuși primejdiei din această parte. Am fost ca o insulă pe care o băteau valurile din toate părțile. Și nu ne-au înghițit aceste valuri, căci am fost un popor cu psihologia lui aparte, pe care n'a putut-o destrăma nici o lovitură. Și cu toate că am sălășluit aci, în răsărit, am contribuit la patrimoniul civilizației din apus; am contribuit, dar indirect: am fost zidul de apărare al atacurilor popoarelor vânjoase, dar necivilizate, fără experiență socială. Noi am fost aceia cari au creat o atmosferă eficientă apusului, în care s'a putut încheia o cultură și o civilizație trainică. Istoria poporului român este un lanț de jertfe și de răbdări, puse pe altarul plămădirii civilizației din apus.

Acum, când credem că orice furtună s'a liniștit, iar peste fața bătrânei Europe s'a împânzit pacea, un fenomen social ne face să tresărim cu groază: valul comunismului din Rusia. Această doctrină își întinde tentacolele și în spre apus, nu numai la noi. În diferite centre din România — mai cu seamă în Basarabia — precum și în alte părți din Europa, mocnește mereu câte o flacără, se aprinde și deabia se stinge cu concursul organelor de pace. Azi aci, mâine dincolo, mici, timide, până ce odată — sau fără avertisment — se va deslănțui furtuna întregă. Și desigur, tot noi suntem cei mai amenințați, fiind cei mai apropiați.

Da, suntem cei mai apropiați de elementul slav, care este cel mai sbuciumat, dar și cel mai mistic. Este într-o continuă frământare, în căutarea de nouă echilibrare socială. Era o situație în ultimul timp insuportabilă. Intreaga masă a societății rusești se desbinase în două: de o parte marii latifundiași și capitaliști, ce duceau o viață în aur și purpură, iar de altă parte *obidiții*, cei ce de abia trăiau de azi pe mâine. Era tabăra desmoștenișilor soartei, robii pământului. Erau două tabere adverse, din ce în ce mai încordate. Se căuta remediu și l'a găsit Lenin, cu mai mulți. Atunci a încolțit crezul comunismului, ce presupunea un individualism absolut.

Pământul se împărțea în loturi egale, unde fiecare trebuia să muncească egal.

A fost exclus principiul proprietății individuale; pământul era al tuturor: proprietate colectivă. Produsele pământului le ia statul, pe care le împarte cu kilogramul, pentru fiecare individ.

Rezultatele practice ale comunismului sunt detestabile. Producția, în comparație cu cea anterioară anului 1917, a scăzut. Foametea de cele mai multe ori este suverană.

Sub toate aspectele, societatea rusă suferă. Desigur, că are o explicație acest eșec al comunismului, și a-nume:

În esența sa, comunismul este un principiu abstract, în tiparele căruia vrea să toarne manifestările atât de variate ale societății. Nu poți să împui tuturor aceeași mentalitate, pentru că oamenii în fond sunt diferiți. Nu poți determina pe un lenes să ajungă la nivelul unui om energic. Este o abstracție.

Mai mult: ideile se măsoară nu după valoarea lor intrinsecă, ci după „succesul și puterea de convingere a celor ce sunt chemați s'o aplice”. Ori, în acest caz nu mai avem pe idealistii, în sufletul cărora au înmugurit, ci intervin cioclii, anteprenorii, cari îi storc maximul de profit personal. Aceștia nu mai sunt călăuziți — ca cei dintâi — de înșănătoșirea lumii, ci se văd pe ei în întâiul plan. Și când te gândești, cu câte speranțe a fost încoronat, la început, comunismul și măsori și doza de desa-

măgiri, desiluzii ce s'au cernit peste sufletul rus, o prăpastie se deschide.

Încotro se va mai îndrepta aspirațiile sufletelor obidite, trudite, ale poporului rus? Poate spre vechea albă. Cei ce mai îmbrățișează azi comunismul, nu sunt decât cei ce suferă urmările șomajului.

Ca să te ferești de comunism, trebuie să stărpești rădăcinile din cari încolțește. Să faci astfel, ca să nu poată încolți; să înlături șomajul și alte cauze care îl provoacă. Pentru că, dacă ai căuta să suprimi pe cei ce sunt comuniști, n'ai face decât să stăvilești valul comunismului, care mai curând, sau mai târziu, tot se va deslănțui.

I. O. URSIANU.

Interview-ul d-lui general Averescu

Cu orice preț generalul Averescu vrea să se mențină în actualitate. Fiecare mișcare a sa dă tradează aceeași îndărătnică dorință de permanentizare în arena politică, de stărnire dăcoasă în vârtejul încărcat de patimi al cotidianului.

După anunțarea faimoasei campanii împotriva guvernului iată azi pe generalul Averescu dând interviuri numai și numai pentru a se menține în notă.

Asupra acestui interviu, dat zilele trecute ziarului „Curentul” vom încerca câteva considerații succinte.

Și în special asupra pasagiilor în cari generalul Averescu se ridică împotriva legii electorale și asupra modalității cum se exercită votul obștesc.

În concluzie dl general Averescu critică în aceste pasagii legea electorală actuală pentru că e prea laxă neprevăzând un frâu împotriva demagogiei mai ales.

Ca o consecință logică promite că „dacă va mai veni cândva la guvern” va modifica imediat această lege, și pentru motivul că nu este destul de eficace a garanta exercițiul real al votului obștesc.

Noi n'avem nimic de spus nici pro nici contra legii electorale, căci nu e locul s'o facem în cadrele acestui articol de gazetă. Tot ce vrem e să stabilim *atitudinea oportunistă* a guvernului Averescu față de problemele politice.

Căci generalul Averescu a avut în 1926 suficientă ocazie să modifice actuala lege electorală.

Dar n'a făcut-o. Fiindcă atunci era bună. Iar unde legea prezentă din punct de vedere averescan *lacune*, dl general Averescu cu Sancho-Pansa său dela Interne a găsit destule mijloace ca s'o remedieze.

„Bătăile” au fost încercate ca mijloc de convingere cetățenilor recalitranti și pentru luminarea conștiinței civice, iar unde bătaia se dovedea ineficace, intervenia celalalt delict al „furtului de urne” și al votării morților.

Dar atunci generalul Averescu n'a suflat nici un cuvânt în contra legii electorale, ceea ce înseamnă că *atunci legea era bună*. Nu cerea să fie schimbată.

Azi însă situația s'a schimbat. Între timp o cărămidă fatală l'a așezat pe dl general în opoziție.

Ceea ce însă — după cum e și firesc — nu dă dreptul dlui general Averescu să critice ceea ce odată găsea că comportă critică.

Scopul acestui articol a fost tocmai de a sublinia această atitudine a generalului Averescu: *una la guvern și alta în opoziție*.

Dar aceasta pe lângă că e nedemn și compromițător.

VALERIU V. POGĂCEANU.

Frați săteni, frați voinici!

Acum când prin alegerile județene și comunale cari au trecut, v'ați vedea încă odată statornicia și cumințenia gândului vostru drept, hotărârea stăruinții voastre pe drumul luminos al adevărului, sufletul nostru se îndreaptă iarăși spre satele în care vă trăiți viața voastră de frați ai noștri sănătoși și harnici, și vă zicem:

FRAȚI SĂTENI, FRAȚI VOINICI!

Prea puțin s'a scris până acum pentru gândul și sufletul vostru, pentru învățătura și petrecerea voastră sufletească.

Pământul dacă nu-l frământați adânc, cu unelte bune, cu trudă grea, și nu-l stropești cu sudoarea frunții și trupului tău, — dă rod sărac în locul spicului mare și greu.

Pomul dacă nu-l îngrijești de tânăr, crește spinos și pădureț și în locul miezului de aur topit al mărului domestic, dă fruct mărunț, acru și amar, de corobețe.

Tot astfel, sufletul și gândul vostru sănătos, cere îngrijire, cere cunoștință, și pe lângă școala prin care trece copilăria fiecăruia dintre voi, tineretă și bărbăția voastră de muncitori vrednici ai ogorului strămoșesc, cere pentru lupta tot mai grea a vieții, și aceea școală mare a tuturor, care este gazeta.

După școala copilăriei care vă învață scrisul și cetitul, școlitul și rugăciunile, gazeta este cel dintâiu și cel mai bun dascăl din marea școală a vieții.

Slova ei este prietenul și sfătuitoarul tău, este lumina care-ți deschide multe taine, este dascălul care îți arată drumurile bune ale vieții.

FRAȚI SĂTENI, FRAȚI VOINICI!

FOAIA VOINICULUI pe care vom scri-o și tipări-o pentru gândul și sufletul vostru, noi fiii și frații voștri, feciori de țărani vânjoși, muncitori și cu frica lui Dumnezeu, noi cei cari după școala din sat am avut norocul să ajungem în școlile cele înalte ale Clujului, — va fi o astfel de gazetă, de cinste, de omenie, de învățătură și de dreptate.

Feciori și frați ai voștri, ai plugarilor și voinicilor legați cu rădăcinile dragostei și-ale vieții de glia strămoșească a hotarelor noastre frumoase și largi, noi tinerii cari scriem FOAIA VOINICULUI pentru îndrumarea și învățătura gândului vostru, suntem și noi adunați aici din largul satelor voastre românești, și ce-ace facem, facem din dragostea care vă purtăm vouă, părinților noștri, din dragostea pentru țărănul nostru și pentru munca lui.

Sub suflul acestui simțământ care ne unetește cu lumea sănătoasă a satelor, lanurile noastre sufletești strălucesc și se leagă coapte în soare, așa cum se leagă fugarnice în vântul de vară valurile holdelor voastre binecuvântate.

FRAȚI SĂTENI, FRAȚI VOINICI!

FOAIA VOINICULUI o pornim fără ajutorul nimănui, săraci la bani, dar cu belșugul dragostei din suflet.

Feciori de plugari săraci, sufletul nostru se întoarce către voi plugari ai gliei și ai vieții noastre, în paginile calde ale unei gazete săptămânale.

În fiecare Duminică din celea 52 de săptămâni ale anului, FOAIA VOINICULUI va intra peste pragul vostru, prieten și sfătuitoar statornic și adevărat, va intra gând bun și luminos în miezul sufletului vostru.

FOAIA VOINICULUI este cea mai bună și cea mai eficientă gazetă pentru săteni, căci prețul abonamentului ei pe un an este de numai o sută (100) Lei.

În schimbul acestor bani, cetitorii ei vor primi fără altă plată gazeta, toate cărțile prețioase din „BIBLIOTECA VOINICULUI”; precum și CALENDARUL VOINICULUI la fiecare sfârșit de an.

Pentru 100 de Lei, abonații FOAIEI VOINICULUI vor primi deci gazetă și cărți în valoare de peste 200 Lei, căci noi lucrăm din dragoste și pentru dreptate, nu pentru bani.

Nu scriem pentru arginți, ci pentru suflet!

Nu vrem să câștigăm, ci să dăruim și să ne dăruim.

FOAIA VOINICULUI, va fi scrisă așa cum numai tineretul iubitor al satelor știe și poate scrie.

Ea va cuprinde sfaturi politice și plugărești, cântece și poezii, povești și întâmplări din lumea largă, icoane și chipuri ale tuturor oamenilor însemnați și-ale tuturor întâmplărilor mari.

Mai presus de toate ea va cuprinde însă acea dragoste pentru satul și pentru țărănul din care ne-am născut, pe care numai sufletul și credința noastră tânără și arzătoare o cunoaște.

FRAȚI SĂTENI, FRAȚI VOINICI!

FOAIA VOINICULUI va fi gazeta voastră, a năcazurilor și bucuriilor voastre, a sufletului și a vieții voastre.

Nu uitați că ea este steagul sănătății voaster sufletești, care va purta numai din biruință în biruință.

De aceea nu întârziati s'o abonați, trimițând suma de 100 Lei și adresa voastră întreagă și limpede scrisă, dlui *Hariton Moldovan* secretarul general al voinicilor, Strada Regina Maria No. 36, Cluj.

Așteptând cuvântul vostru, noi, cei dela FOAIA VOINICULUI, vă salutăm strigându-vă peste largul țării, voinicește și cu prietenie: **GATA, ÎNAINTE!**

Cluj, la 20 Februarie 1930.

Un grup de feciori de țărani din școlile înalte ale Clujului, cari scriu și tipăresc FOAIA VOINICULUI.

Despre camătă și cămătărie

Este incontestabil că dobânda și cămătăria nu sunt altceva decât un fenomen din războiul intereselor economice și că ele reoglindesc lupta dintre debitor și creditor.

Origina aceasta nu poate fi descoperită dacă dorim a legifera asupra cămătăriei, — fiindcă deoparte legislatorul nu poate lăsa exploatați nici pe debitorii, dar nici nu poate tolera o nedreptățire a creditorilor.

În diferite epoci concepțiunea asupra dobânzii era și ea foarte deosebită, și-ând însă totdeauna sub influența situațiunii economice. De pildă, Biserica Creștină a considerat orice dobândă cămătărie, sau uzură, proibind perceperea de dobânzi, până când ea era o societate de săraci și de asupriți. Îndată ce însă s'a schimbat situația și

Biserica Occidentală a devenit banche-rul tuturor Principilor din Europa, a ridicat aceasta prohibițiuni.

Cam analog s'a petrecut acest lucru și la noi, dar îndeosebi în Regat. În epoca luptelor independenței naționale împotriva asupritorilor străini, perceperea de dobânzi era imorală, fiind calificată drept cămătărie. (Imigrații, greci, armeni, și bulgari, au și făcut un abuz excesiv din cămătărie.)

După ce a fost câștigată independența națională, a urmat epoca Industriei naționale și înflorirea acesteia. Nimic mai natural că sub această eră economică a dominat dobânda convențională și libertatea completă a perceptorii.

(Va urma în n-rul viitor.)

Scrisori din Paris

de Aurel Păcurariu

Oficialitatea franceză este azi mai mult decât ori când conștientă de necesitatea luptei contra celui mai grav flagel social: tuberculoza. Un plan amănunțit stă la baza acțiunii, care se întreprinde în ultimul timp ei a cărei intensitate storce admirația străinului. Alături de filme de propagandă, broșuri împărțite gratuit, etc. găsim arișe sugestive cu îndrumări practice pentru viața de toate zilele, igiena familiei, a școlii, a uzinei ș. a. m. d. Se arată populației calea spre evitarea boalei, care răpește Franței, după cum deducem statisticele afișate, o viață de om în 6 minute la oră, 240 la zi. Dar nu numai educația profilactică preocupă pe francezi, ci și terapeutică. Dispensare în cele mai pierdute sate, sanatorii, colonii școlare și altele se pot face la activul neobosiților igienisti.

Alături de circulație, problema cea mai dificilă cu marile orașe este desigur aceea a zgomotului sau mai corect, a reducerii sale la minimum posibil. Medicii au constatat, că o mare parte din sinucideri și numeroase maladii nervoase se datoresc vocarului, deseori infernal ce domnește pe străzi. Calitatea muncii intelectuale este deosebit de influențată de zgomot și experiențele făcute cu funcționarii statului și ai întreprinderilor particulare demonstrează, că atențiile continue la urechile și nervii lor au drept consecință slăbirea atenției și a exactității lucrului prestat, care devine calitativ și cantitativ inferior.

Zgomotul parizian a fost analizat de o serie de savanți și s'a constatat cu ajutorul unor instrumente de precizie, că el se compune astfel: Clacoanele și sirenele automobilelor, motocicletelor și vapoarelor: 25%, Motoarele: 36%, Tranvaele și camioanele: 11%, descărcarea mărfurilor: 9%, Frânele: 2%, eșapamentele motocicletelor: 5%, fluierul polițiștilor: 1%, iar restul sunt: strigăte ocazionale și ale copiilor,

muzicanți ambulanti, etc. Este de notat, că analiza de mai sus s'a făcut într'un relativ calm, unde nu predomină nici un zgomot particular uzinelor sau șantierelor de construcție.

In ziua de 4 II. profesorul Brăiloiu dela Conservatorul din București a ținut la Sorbonna o conferință despre folklorul românesc, însoțind-o cu audiții de fonograf, cari prezentau doina în cele mai variate versiuni. Un auditor select, dintre cari am remarcat pe dl. Stan Golestan, român de origine și critic al „Figaro-ului“, compus în bună parte din francezi, ne-a dat prilejul dureros să constatăm, că muzica noastră populară propriu zisă nu se prea pretează pentru propaganda în străinătate. Este curios dar incontestabil, că străinilor nu le place doina, ba dimpotrivă o gădesc monotonă, primitivă și nemelodioasă. Ca apoteoză științific, conferința d-lui Brăiloiu a fost un succes, în ce privește însă propaganda, a avut un efect negativ. Câteva cântece de chiriar, Cucu și Popoviciu (de ce s'a omis tocmai Brediceanu?), executat la urmă de corul bisericii române, abia a putut șterge atmosfera penibilă de jenă și plictiseală ce domnea în amfiteatru. — Aviz propagandiștilor! —

Prin moartea lui Clémenceau, „Père la Victoire“, supranumit „Tigrul“ a devenit vacant un loc la Academia franceză. Până în prezent există mai multe candidaturi și este greu de prevăzut, care va întruni votul „nemuritorilor“. Se citează numele lui Herriot, Briand, a generalului Weygand Claude Farrère. Este probabil, că sorții se vor pronunța pentru Briand, a cărui operă, pactul dela Paris, cunoscut și sub numele de Briand-Kellog, a asociat Franța la cea mai puternică manifestare de pacifism de după războiu.

Paris, Februarie 1930.

Soluții dibace

Până mai deunăzi, eram ferm convinși, că țara noastră va scăpa intactă de greaua problemă a șomajului, care imediat după război s'a strecurat, ca o mormină în toate țările europene. Dar criza economică, moștenire a unui deceniu de guvernare vintilo-averescană, s'a îngrijit să ne asgure și această surpriză răpitoare de lacrimi și repaos.

A cut zătat cineva să bănuiască vreodată, că în România, „iciorul de rai“ al acestui continent complet vlăgăit, atât brațele muncitoare urale, cât și clasele orășanești, vor prezenta bilanțul unui surplus formidabil de elemente, cari în absența unui pasament necesar, pe lângă tot efluvulul r de energie, vor fi gătuite azi de aspectele îngrozitoare ale foamii, care nu poate fi înlăturată ușor. — În statele, unde apării mai de timpuriu șomajul, acest flagel revoliator de spirite, s'a căutat prin toate mijloacele evitarea lui, fără să se fi ajuns la o ameliorare satisfăcătoare.

În astfel de situație, la noi, unde în raport cu alte țări, șomajul e o situație primară, ce tinde mai nou să ia proporții serioase, s'au și luat deja măsuri de stăvilire, dintre cari, — fără să menționăm cantinele înstituite în fiecare cartier al municipiilor — vom releva „principiul muncii efective“, conceput și redijiat ingenios de dl I. Răducanu, ministrul muncii.

Iată, în ce consistă pe scurt acest admirabil proiect de lege, deșus în săptămâna trecută la Cameră pentru ratificare.

Poate știm cu toții, că dintre statele europene, nici unul nu dispune de locuri, unde afară de lucrătorii săi, să mai poată așeza și pe acea ai unei țări străine. Ca în totdeauna însă, Franța,

s'a dovedit și de data aceasta amabilă față de sora sa orientală, România; în urma unei convenții reciproce, i-a oferit cu o deosebită dragoste toate acele teritorii, unde brațele noastre muncitoare, vor găsi de lucru ani de-arândă. Mai mult: emigranții noștri, se vor bucura de aceeași egalitate și retribuțiuni cu lucrătorimea franceză, însușindu-și în același timp graiul acestuia.

Și acum să ne întrebăm: Care stat contribuia încă în măsura în care a contribuit Franța la apărarea muncii naționale românești, prin admiterea exporturilor unui surplus muncitoresc, atunci, când în alte țări vecine — mai ales în Ungaria — era strict opriată intrarea șomerilor străini? Nici unul! Noi eram doar singurul popor, ce priveam cu indiferență vădită năpădirea lumii străine de orice meserie.

În prezent, curmarea acestei stări de lucruri, a balansat simțitor cumpăna șomajului la noi.

Astfel, inovațiile expuse aci: modalitatea plasării brațelor noastre șomeri, împreună cu stăbilarul ridicat împotriva revărsării tumultuoase a pripășiților de sezon — pe lângă toate învinuirile aruncate pe nedrept de șovăelnică opoziție, făcând parte din soluțiile demersuri ale d-lui Ministru Răducanu, care din cele mai grele încercări, a știut să și plămăiească un incontestabil titlu de mândrie națională, potolind criza ardentă a șomajului din România, ce începe să amenințe cu sguduiri foarte îngrijorătoare.

Octavian Șirăgu.

Sâmbătă, 1 Martie va avea loc la Teatrul comunal din Turda, festivalul artistico-dansant dat de cercul studenților „Valea Arieșului“.

Ingratitudinea noastră

De internis non iudicat praetor. Prin urmare nu am să fac nici eu Dlui Nae Ionescu proces de intenții, pentru cele ce scrie în apreciatul DSale ziar. Dar nu am să o fac aceasta nici pentru motivul, că spovedania DSale publică în coloanele Cuvântului, parcă vibrează de cea mai emoționată și cuceritoare sinceritate. Deci, chiar dacă pentru un moment fugitiv împerecherea supozițiilor, din cari Dl Nae Ionescu trage concluziuni logice, ar face să licărească în fața ochilor noștri o maleabilă umbră de îndoială asupra sincerității scrisului său, ni se impune să desarmăm în față spovedaniei conștiinței sale.

Și dacă Dl Nae Ionescu prin scrisul său sincer, bine intenționat și bazat pe puterea logicii de fier depune eforturi, face sfârșit uriașe pentru a ne da sfaturi, servi soluții pentru orice problemă de Stat, oare nu suntem noi ingrați, atunci când în loc să utilizăm în practică spre binele obștesc sfaturile, soluțiile și concluziile sale logice, trecem peste ele cu un rece surăs. Desigur aceasta este ingratitude. Și ingratitudea fiind în sine însăși o însușire păcătoasă, în cazul de față se p tețează 'n viciu manifestându-se față de un om de calibru Dl Nae Ionescu.

În adevăr ași vrea să știu, care dintre cetitorii Cuvântului nu au rămas plăcut impresionați de fecunda activitate desfășurată de Dl N. Ionescu în coloanele acestui ziar. Și în desfășurarea acestei activități Dl Nae Ionescu a fost ajutat pe lângă inteligența scriitoare și de cea vastă și solidă cultură, care i-a dat posibilitatea să se manifeste ca specialist dela canoane și hrisoave până la mânușele de purpură a Patriarhului.

Dar vedeți, mai sunt oameni dotați cu inteligență rară, provăzuți cu cultură vastă și solidă, fără însă a le folosi aceste în interesul binelui obștesc, precum o face Dl Nae Ionescu. Și tocmai

pentru aceasta spuneau, că suntem ingrați față de Dl Nae Ionescu, când în apația noastră rămânem refractari la sfaturile, soluțiile și constatările sale logice.

Dl Nae Ionescu ne-a făcut însă un serviciu extraordinar de mare, pentru care datori suntem să încetăm cu ingratitudea față de dânsul.

Anume, până la ziua fatală a conștiinței Cuvântului, noi ne nutrim cu o speranță, echivalentă unei puternice convingeri, că avem în fruntea țării pe adevăratul conducător, inzeștrăț cu toate calitățile și cerințele necesare înaltului post, în care încrederea noastră l-a pus. Zic, aceasta era convingerea noastră, deoarece nu venise dl Nae Ionescu, să ne-o spulbere cu fierul roșu al logicii sale.

Dar iată că după ziua fatală de 3 Ian. c. — dacă nu mă înșel — dl Nae Ionescu și în privința aceasta își face datoria de luminător și lămuritor al opiniei publice.

În adevăr după sfortate elucbrațiuni gimnastice al logicii sale vine și dă sentențios verdictul: Dl Maniu, nu are autoritate, dl Maniu e un mort viu, dl Maniu e fără suflet, dl Maniu nu mai contează etc. etc. și fiindcă Dl Nae Ionescu este nu „as“ al logicii, desigur, că așa trebuie să fie.

Zău dle Nae Ionescu așa sunt de discutabile și plăpânde premisele, dela care pornești dta pentru a-ți făuri concluziile logice, că ne vedem necesități a le primi pe aceste din urmă fără nici-o rezervă. Și dacă până'n prezent am fost în grați față de dta, că nu ți-am urmat sugestiile logicii dtale, noi generația din două zeci și șase îți promitem a te reabilita.

Nu-ți facem proces de intenții, înainte deci dl Nae Ionescu.

Slobozia, 23 Febr. 1930.

Alex. Alhoreanu.

Săptămâna politică.

Cu prilejul banchetului în onoarea D-lui Rist consilier tehnic pe lângă Banca Națională, d-nul Știrbey a rostit un discurs foarte important și semnificativ. D-nul Știrbey a vorbit despre necesitatea continuității în politică economică și financiară a țării noastre. D-lui a spus: „succesorii d-lor Popovici și Madgearu oricari ar fi, vor trebui să recunoască și ei necesitatea unei continuități, pentru consolidarea operei îndeplinite“. Ce s'a petrecut oare în sufletul d-lui Vintilă Brătianu la auzirea acestora?

D-nul General Averescu într'o ședință a comitetului de direcție a partidului averescan, a declarat că a rupt relațiile cu Inalta Regentă. D-sa a spus că în urma explicațiilor avute cu Inalta Regentă, a ajuns la convingerea că nu mai are ce discuta cu forul suprem. Partidul averescan vrea să adoaptă a nouă orientare politică. Tristă situație!

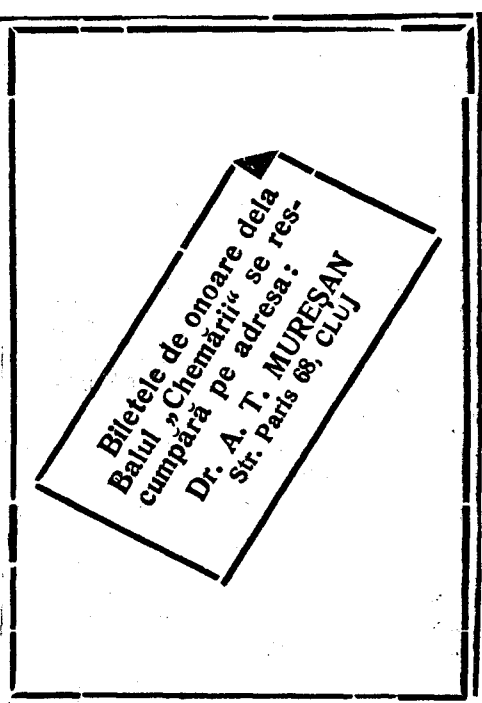
D-nul G. G. Mironescu ministru de externe a făcut Vineri la Cameră un larg expozen asupra bilanțului și rezulțatelor conferinței dela Haga. D-sa a făcut un istoric amănunțit și cuprinzător al problemei reparațiilor, a relevat atitudinea prietenoasă a marilor puteri, a amintit toate avantajile și toate garanțiile câștigate de România la Haga. A adus apoi elogiul aliaților și tuturor acelor cari au contribuit la învingerea tezei românești.

D-nul General Averescu a dat un interview ziarului „Curentul“, prin care a fixat atitudinea partidului d-sale precum și situația politică generală considerată din punct de vedere opoziționist. D-nul General vorbind de activitatea politică a partidului averescan a spus: „Va fi de maximum de energie posibilă“. Cât despre campania de

răsturnare a guvernului spune că nu o face pentru a impune chemarea d-sale la guvern, ci numai înlăturarea (!) guvernului, urmând ca Regentă să dea soluționarea crizei. Pasărea mălai visează.

Alegerile comunale s'au încheiat în multe locuri. Rezultatele sunt îmbucurătoare pentru cetățeni, cari sunt fericiți pentru că au putut pune în fruntea treburilor obștești oameni cari vor își să reprezinte politica rodnică a guvernului actual în mijlocul poporului.

f. I. f.

În Țara Toamnei

Volumul se poate comanda la princi-palele librării din țară sau direct pe adresa autorului Bazil Gruia, Str. Avram Iancu 11. Cluj. Prețul 50 Lei.

Tănase-Goga — la Cluj

Carnavalul vesel își desfășură surprizele, în pânza albă a zăpezii poletă cu razele aurii ale soarelui de Februarie, la Cluj. Emulații progresive stârnesc admirația și nedumerirea alegerii. Policandre risipitoare, tradează luxul toaletelor, în sunetele variate ale jazzurilor din sălile de baluri. Opera Română și Teatrul Național se întrec în serii de spectacole de gală, montând zeita invidiei dela rampa teatrului maghiar în corpul semiund al artistei de operetă. La cinematografe variațiile abundă — doar s'alegi.

Și pentruca nimic să nu lipsească — din tot ce spiritul omenesc născocise pentru distracții; trupe streine și-au desfășurat marfa distractivă, sub ochii amatorilor Clujeni. Păcat c'au descins deodată în oraș, așa încât una din ele a trebuit să fie jertfită de public, celelalte. Veți ști, desigur, că aceste trupe sunt, cea de revistă a lui Tănase și cea de circ și parodii a lui Goga recte — gen. *Averescu*. Măestrul C. Tănase în cele două spectacole dela Teatrul maghiar, a fost în notă, provocând ca întotdeauna râsul sonor și sănătos al românului. Intr'un ansamblu bogat, costume elegante și luxoase, decoruri alese „Miss Revista” și-a respirat tablourile în ironia cuvântului hazliu, și mișcările ritmice ale picioarelor goale de baletiste. Aglomerația strivitoare dela intrare și aplauzele nefârșite din sală au remarcat succesul măestrului C. Tănase.

Nu tot aceeaș a fost însă soarta celei de a doua trupă. Sub conducerea și regizoratul lui Oct. Goga, o parte din trupa dlui Averescu, a comis o tentativă de spectacol la Cluj. Vremea rea, manifestată printr'un viscol ca „zilele babelor” și neîncrederea publicului în forțele trupei fără renume, au cauzat eșecul spectacolului puțin talentat. În strigătele clownilor și schimonosirilor paiateilor, circul ambulant și-a făcut intrarea în Cluj însoțit de sgomotul copiilor curioși. Cu strigăte și sbierăte de reclamă și-au urmat calea până la restaurantul New-York. De pe trotuare publicul își întorcea capul, petrecându-i cu zâmbet neîncredător. În fața restaurantului, un miros cunoscut de friptură umplea văzduhul, îmbiind nările dilatate și stomacurile goale ale trupei. La un semn, o avalanșă s'a năpustit spre ușa de intrare strivindu-și coastele și dând buzna în sala de mâncare. Școlarii cari au însoțit trupa cu o curiozitate copilărească, au dat asalt asupra farfuriilor cu friptură și sticlele cu vin. Aci s'a desfășurat a doua parte a spectacolului. Lume curioasă de toate trei sexele au ocupat cele câteva locuri. Rolul bufonului a fost jucat de dl Prie, făcând pe Măestrul de ceremonii. Dar am uitat subiectul: „Parodiarea unui partid politic”. În rolul șefului substituit apăruse dl Goga, fiind unul din cele mai slabe puncte din program. A făcut când pe dictatorașul, ameninșând, când pe sluga căutând stăpân. Mai reușit a fost ca scamator, unde încerca să scoată lumini de fulgere din castelul dela Ciucea și din apa din sală să facă „must care fierbe”. Tot ca scamator, scotea piramide din ciocul generalului Averescu. Iar seninătatea dlui Friptomir o asemăna cu a bouului Apis. O încercare eșuată a fost cea de a face din linia zigzagată a moralității sale, o linie dreaptă. Ciracii din partid se achitau de rolurile de lingușire cu naturaletă. Aplaudau, strigau și comiteau vorbiri.

Erau interesanți școlarii aduși ca figurație, cari bisau unde nu trebuia. Păcat că spațiul nu ne permite să dăm fragmente din discursuri. În general trupa n'a avut o zi bună. Spi-

Cronica spectacolelor.

ritul pe care încercau să-l producă a fost înlocuit pe bună dreptate prin caraghioslăc. Fumul de țigare din sală și aburii din mustul care fierbea, au făcut după cât se svonește, ca figuranții să uite în buzunare lingurițe și cuțitașe de argint, pe cari le-au aflat lipsă chelnerii la numărare. P. S. În sală au fost și câțiva curioși, cari n'au mâncat!

LETANU.

Alegerea dela Banca Națională a României.

Ceeace părea imposibil printr'un hazard al sortii s'a întâmplat totuși. Complectarea locurilor vacante în Direcțiunea Băncii Naționale au fost ocupate cu forța contrar voinții țării de exponenții regimului apus și caracterisit ai regimului liberal.

Și e tragic, ceeace s'a întâmplat, căci dacă până acum exista o opinie bine precizată care susținea că suprema instituție bancară: Banca Națională este mai mult a liberalilor decât a României, această opinie, a fost din nou confirmată de ultimele noutăți în legătură cu complectarea vacanțelor, dovedindu-se a fi o tristă realitate. Căci dacă până mai eri cât că se bănuia că Banca Națională aparține țării mai mult numai în mod onorific, astăzi se știe precis că ea este complet în mâinile unui partid care din nenorocire e și cel liberal.

Consecințele spiritului prepotent și ale acaparărilor murdare cu care s'au eternizat liberalii în istoria politică a țării, își arată dinții. Rava-giile urmează.

Divergența de tendințe dintre liberali și țară nici când n'a fost simbolizată mai tragic ca azi prin cele întâmplate la Banca Națională:

Citadela tezaurului românesc ocupată de dușmanii țării, în războire cu o țară întreagă. În fruntea trupeilor dușmane țării o figură sinistră care ce n'ar da dacă ar avea cel puțin o singură noapte liniștită, în care să nu-i apară un prizonier al unui mormânt, invitând pe șeful din nou confirmat la Banca Națională să schimbe locurile ... căci dacă el pentru a-și salva onoarea s'a refugiat în momânt, ... alții cu mai multe păcate dece să se lăfăiască în cetatea banului românesc.

Prezidiul economiei naționale: Banca Națională, este a țării, ea mereu reprezintă obrazul țării, care trebuie să fie curată și în afară ca și înăuntrul hotelurilor.

Pistruii trebuiesc îndepărtați, iar Banca redată și în fond țării. Avem convingerea fermă că guvernul acțiunilor patriotice curajoase va ști aplica terapeutica cosmetică îndepărțând pistruul Galantzis.

Administrative.

D-1 IOAN CÂNDEA, trecând la administrația revistei „ARDEALUL TÂNĂR” încetează a funcționa ca administrator al ziarului „CHEMAREA”.

Noul administrator al ziarului nostru este d-1 CHINȚA.

Abonamentele și orice corespondență pentru ziar se vor trimite pe adresa:

ZIARUL „CHEMAREA”
Str. Regina Maria, 36 CLUJ.

Un nou născut „Țara”

La București s'a născut un nou confrate. Se numește „Țara” și are drept program: sinteza inteligentă și cinstită a întregii actualități cotidiane.

Cele câteva numere apărute, demonstrează până la evidență și celui mai imperfect observator, că tânărul organ a găsit calea cea bună. Propovăduind un sănătos optimism în viitorul Patriei noastre și îndemnând la muncă, liniște, abnegație și încredere, în orientarea sa programatică, „Țara”, în ciuda apariției sale recente, ne apare în postura unui vechi prieten, pentru că examinându-i cu atenție țelul ce urmărește, constatăm că n'radevăr reprezintă sinteza dezideratelor, pe cari cetățenii acestei Români-Intregite, și-le-au făurit timp de 10 ani de aprige lupte cu trecutul, ce a mai stăruit în concepțiile, obicei-

urile, așezările și moravurile, de mult falite.

În credință că „Țara” va fi ziarul care nu va uita să traducă în coloanele sale și problemele specifice ale Ardealului — accentuăm: neglijate până acum, de ignoranța sau de interesul momentan al acelor ce-aveau datoria s'o facă — Chemarea, felicită călduros cu tot entuziasmul ei sincer și sănătos, pe conducătorul noului confrate, d. C. Gongopol, care în marginea catastrofei morale și materiale a țării, a dat cea mai plastică expresie devizei orei prezente: „Munciiți. Perseverați. Aveți încredere. Ială calea. Nu politica. Și mai puțin politica scandalului, a agitației sterile, a desmățării pentru cucerirea puterii.”

„CHEMAREA”

Balul nostru.

A fost cel mai reușit bal de pe cuprinsul întreg al Ardealului. Onoare și recunoștință acelor distinse și distinși oaspeți cari prin prezența lor au contribuit la reușita lui — fără pereche în acest an.

Gândul nostru de recunoștință se îndreaptă către toți aceia cari din mari distanțe au grăbit la Cluj să facă cu noi o comuniune în bucurie și veselie către toți cari lăsând la o parte pentru câteva ore griji și demnități înalte, au înțeles să răsplătească stima noastră, făcându-se părtaș ai veseliei noastre. Și mai presus de toate mulțumim aceluia splendid buchet de flori care l'au format participantele balului „Chemării”, acele frumoase Doamne și Domnișoare, care au știut să împrumute Balului „Chemarea” aceia animație care l-au făcut să fie cum a fost și vor fi întotdeauna balurile noastre.

Primul Bal între cele mai bune.

În afară de sprijinul moral, ținem să mulțumim distinșilor invitați și pentru frumosul sprijin material, ce au înțeles să ne dea.

Acei invitați cărora li s'au trimis bilete de onoare și vor să le răscumpe, să binevoiască a se servi de adresa: Dr. A. T. Mureșan, Cluj, Str. Paris 68. Sumele intrate se cvitează în coloanel acestui ziar.

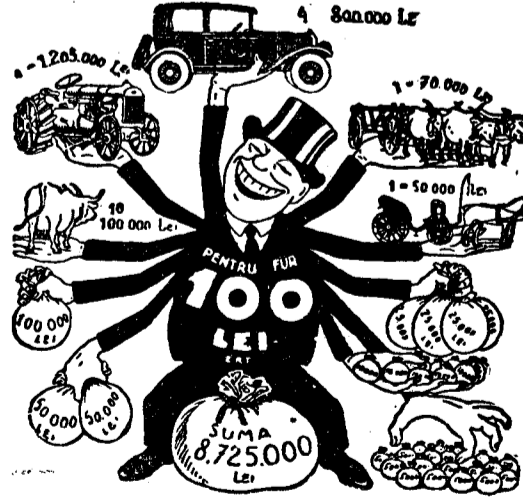
Dăm mai la vale — în continuare — sumele intrate pentru Bal:

Dr. Stupariu Ludovic med., Somcuta-mare 500; Dr. Gavril Oșian, deputat, Baia-mare 500; Dr. Gh. Păcu-

rariu, medic, Sighet 500; Dr. Sabin Mureșan, cons. jud. 1000; Dr. Simeon Tămaș, senator 500; Dr. Victor Chirilă 100; Păr. protop. Patriciu Curea 300; Dr. Ilariu Banciu 100; Dr. Adrian Iacob, cons. jud. 1000; Dumitru Vonica 100; Dl Henry de Sandfort consul al Franței la Cluj 500; Wilh. Nemeș 50; Dl Sever Bocu, director Ministerial 500; Dr. Liviu Micșă 100; Dr. Domide Leonida 100; Dr. Victor Muntean, prefect 100; Dr. V. Marșieu 200; Dr. Ștefan Cicio Pop, președ. Camerei 500; Dr. Simion Nemeș 500; Dr. Titus Olariu 500; Dr. Victor Pop — Dej 200; Iuliu Arsenoviciu 200; Octavian Manu 200; Dr. Iacob Oncu 500; Dr. Titu Triff, senator 700; Traian Popu 200; Dr. Oct. Felecan 300; Dr. Teodor Roxin 500; Dr. I. Maiorescu, secretar general al Direct. Banat 1000; Dr. Gh. Pop — Zălau 1000; Dr. Aciu, prefect 200; Iulian Cârje 500; Păr. Cosma, deputat — Arad 200; Păr. Trușăș, senator 500; Dr. Simeon Tămaș, senator 1000; Emil Precup 500; Dr. Iosif Bлага, senator 500; Dr. Eugen Nicoara — Reghin 500; Dr. Ionel Pop, deputat 1000; Dr. V. Marcu 500; Dr. Ilie Lazar, dep. 500; Dr. Filep 100; Dr. G. Manu 500; Ilarie Holom 500; Prof. Gh. Dragoș 200; Dr. Teodor Goina, farmacist 400; Dr. Rusu Octavian — Sibiu 1000; Dr. A. Biltiu, senator 500; Dr. A. Venter 200; Fabrica R. 500; Dr. Aron Suciu, prefect 2000; Emil Pop — Petroșani 200; Mih. Agreean — Sf. Gheorghe 100; Iuliu Grofșorean Galsa 500.

LOTERIA SANATOR pentru construirea unui Sanatoriu pentru Tuberculoși la Cluj. Tragerea irevocabilă la 26 Februarie 1930.

Oferă câștigătorilor premii în numerar și în natură. În valoare de Lei 8.725.000 consistând din:

4 automobile de lux 800.000
4 tr. ctoare. . . . 1.205.000
1 car nou cu 4 bol. 70.000
1 trăsură nouă
cu 2 cal. . . . 50.000
10 vaci cu l. pte. 100.000
și 48.037 câștiguri
în numerar . . 6.500.000
În total 8.725.000

Și toate aceste numai pentru 100 Lei.

Cumpărați bilete de-ale Loteriei Sanatorului de Tuberculoși, autorizată de Onor. Minister de Interne No. 1478 și 4952 A 1929.

Tragerea sub controlul autorităților și a unei comisiuni compuse din publicul cumpărător de bilete. — Fiecarui al 4-lea bilet câștigă. — Cumpărând biletele Loteriei Sanator ajutați pe Tuberculoși.

COMITETUL DE ORGANIZARE LOTERIA SANATOR CLUJ, STR. REGINA MARIA 34

Cetiți și răspândiți
„CHEMAREA”

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘAN